

GRABER-MARE
(NAGYVÁRAD)

Joi 1 Maiu st. v.
13 Maiu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 33.

ANUL XVI.

1880.

Pretiuł pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Români'a 2 galbeni.

Ortografi'a cea nouă.

Amu așteptatu cu mare doru decisiunea Academiei noastre în cestiunea încurcata a ortografiei, căci speramu, că areopagul nostru literaru va reeși a complană controversele în privinț'a acest'a și va stabili unu modu de scriere, care se se pōta acceptă apoi de cătra toti aceia cari ținu în mână unu condeiu.

Amu fost și sūntemu de parerea, căreia i-amu datu espresiune si în nr. 22 al foi nōstre, că numai o reconciliare între cele două sisteme ortografice, între etimologismu si fonetismu va putē se produca rezultatul doritu.

Amu speratu, că Academii'a, în care s'a și accentuatu acestu principiu, va luă conclusiunea sa în acēsta direcțiune, — și astfel amu credutu, că acusi ne vom bucură toti români de o ortografia, care va putē se devina generala.

Înse, durere, ne-amu înșelatu în așteptările și credințele nōstre. Satoririle ortografiei nōue, pe cari le publicaramu în nr. trecut, ni-au produsu durerōs'a desamagire, că nici de asta-data nu s'a satoritu o ortografia acceptabila de cătra toti barbati români de litere.

Nu, pentru că nou'a ortografia nu se întemeieza pe reconciliarea celor două sisteme ortografice, ci — prin escluderea așă dicându totala a unuia — se cladesce numai pe celalaltu. Academii'a, în locu de a caută o cale de mijlocu între etimologismu și fonetismu, a adoptatu — cu forte mici concesii — sistemul foneticu.

„Pe când ortografi'a de pân'acum a Academiei române — dice dl raportoru — eră întemeiata pe unu etimologismu temperatu prin concesii fonetice: ortografi'a propusa în proiectul de față este întemeiata pe unu fonetismu temperatu prin necesități etimologice“.

Pe scurtu: pân'acum etimologismu, ier de acuma înainte fonetismu. Și se mai adaugemu: pân'acuma unu etimologismu estremu, ier de acuma unu fonetismu estremu; va se dica, din unu estremu în celalaltu!

E bine, respunda ori ce omu nepreocupatu: pōte-se speră că acēsta hotarire se multămēscă pe toti literatii români? prin urmare pōte-se crede, că nou'a ortografia a Academiei se se adopte de tōta literatur'a româna?!

Nu! Ar fi o amagire a sustinē acēst'a. Unu sistemul ortograficu român, care se întemeieza pe principii unilaterale, care pūrcede din fonetismu si esclude mai cu totul etimologi'a, nu pōte fi menitu se deslege la noi cestiunea ortografica.

Se pōte și credemu, că majoritatea il va primi, dar vietia îndelungata totusi nu va avē, căci nici odata nu

va putē prinde radecini adânci în idiomul românesc. Ortografi'a de pân'acuma a fost unu — escesu, ier acēst'a este unu — regresu. Progresul culturalu român, ferindu-se de amēndoue, va merge înainte — pe calea de mijlocu.

I. V.

Serman'a violinista!

— *Novela originala.* —

(Urmare si fine.)

Si în Paulu începū de nou lupt'a între amorul lui si întru natur'a lui sburdatica neconstanta, si asta lupta il convinse, că el nu-i în stare a fericii nici odata pe Lucia, ci din contra el si viitoriul ei frumosu il va înveninā atunci când o legatura sânta nedespartibila i va legā la olalta. El simți si se convinse deplinu, că el e unu miserabilu; dar atâta taria avu a se rupe de cătra Lucia. Dōra Lucia il va uitā cu timpul pe el, infidelul, nevrednicul, cu blastemu dōra, dar în fine totusi va aflā limiscirea si fericirea dorita.

O! Paulu reu ai cunoscutu anim'a amantei tale! Si el abđise de Lucia si de a dōu'a ora! Si perī în negurile vietii. Sūnt ōmeni cari nu-su în stare se fericēscă pe cineva în lume. Oh! Lucia, primul teu amoru te-a constatu fantasiile tale, iluziuniile efemericē, speranțiele tale, junesci, si al doile amoru te-a constatu vietia!

*

Acōrdele ultime espirara, vântul le-a dusu pe susurarea lui departe, departe, par că si el ar plānge, ar plānge sinistru printre crengile uscate, fără frundie, ar plānge si el femeii'a trista, careia i se rapise totu ce avea pe pamēntu, totu ce o legā cătra acela, în al carui sufletu eră unu desertu pustiu, peste care vântul rece trece fără a se împedecā în ceva, iute fulgerându.

Ce sōrte a ajunsu frumos'a Lucia, superb'a artista!

Mân'a, ce dupa atâția ani, în sēr'a descrisa la începutu, de nou jocă ariele si tonurile cele sgduitōre, oboși, osteni, si în anim'a Luciei renviā trecutul, si o scōse din pasivitatea, din apati'a simțemintelor ei. Si vântul care jocă cu perul de pe fruntea alabastra a sermaneii femeii par că-i deșteptā multe, totu mai multe inagini, visuri, dureri, si de nou, isi simțea anim'a plāngēndu, si sangerându.

— Ddēule! — eschiamā biēt'a femeia parasita, pe trunsa de o durere sufletēscă, si fisica; i s'a frântu o vēna a animei, d'abiā se trase pân' la patu si unu torrentu de sânge o înaduși. „Asta mi-e finalul“, — adause biēt'a femeia, perdiēndu-si presinț'a, si simțirile o parasira. Aici zacū biēt'a fără ngrigire, fără ajutoriu omenescu.

Si vântul prin ferést'a deschisa stinse candel'a mica peste care ângerul mortii isi întinse deja aripele sale negre.

În odai'a mica domniã tacere, nici respirarea muribundeii nu o conturbã, si afara erã négra nóptea. De odata în tacerea noptii o córda a violinei plesni, se frânse. Asteã sunã cá si când o viétia plina de dureri isi respira ultimul suspinu. Lucia se trezi din deliriul ei la sunetul córdei frãnte, si se îngrozí de vântul sfueratoru; erã singura, parasita, muribunda.

— Ddifeule! Paulu! Paulu! — si-si ascunse capul între perinile patului, si o lumina sãnta a speranței dulce intrã în sufletul ei muribundu. Nu va durã multu, si tóte suferintiele vor înceta, si va veni unu ângeru bunu si i va duce sufletul la unu locu unde va uita cá problem'a vietii i-a fost suferint'ã. Apoi i pareã, cá ângerul se apropia de ea, si privindu la el, recunoscú pe Paulu. Si ângerul, Paulu privia la ea asteã de tristu, asteã de rogatoriu, cá si când ar cere iertare: »Te iertu Paulu; te iertu Paulu!« — sîopti ea, si i întinse mân'a cu unu simtú fericitu, si Paulu i întinse mân'a si i sîopti linu: »Vina Lucio, vina la unu locu efemicu, la ceriu, unde vom fi totusi fericiti la olalta!« Apoi luãnd'o de mãna si-a svlaturatu aripele în alte regiuni fericite sburãndu: »Ah! Paulu, Paulu, cât de fericita-su!« Si Paulu, nãlc'a ce statea nóptea naintea ferestrilor Luciei, invocatu cu putere supranaturala, a venitu la patul de mórte al Luciei, cáci Paulu a ascultatú tonurile víi, plãngerea trista, desperata, a auditu apoi fivletul bieteii Lucie, si ânim'a lui a suferitu asemenea dureri.

— Lucio, Lucio scumpa! — si lacrimile i curgeau cá o jertfa adusa trecutului. — Lucio, trezesce-te din visarea ta, si me ierta! — dar Lucia dormia si numai în visu se ocupã de Paulu, si corpul sermanei Lucie tresaltã de dureri convulsivu, ea totu visã. Viséza Lucio frumosu ultimul teu visu, cáci viétia ti-a fost atât de amara!

— Scumpa draga, trezesce-te, nu me lasã în desperare! — ierta-me! — dar ea nu s'a treditu, nu si-a deschisu ochii sã vedfa pe Paulu, sã-l ierte, ci totu dormia suridãndu.

Lui Paulu i s'a frãntu ânim'a, i disparú surisul liniscitu, i se parú cá o ironia cruda raspunde la rugãrile lui. De odata fisionom'ã amanteii lui se schimbã, geniul mortii se luptã, o lupta scurta cu o viétia frãnta fu acést'a. Unu suspinu linu si Lucia espirã.

— O! sórte, dar trebue sã pieru în lume fãr' a fi dobãnditu iertare dela acea acarei viétia eu am nimit'o!

Si auror'a candida se aretã pe firmamentu, si ântãi'a rosa a crepusculului de dióri se reflectã prin ferestrite colibiorei pe o faéa palida, mórta si pe o figura omenesca, ce ingenunchiãndu ênsusi pareã ângerul mortii.

*

Si timpul trece, trecú iérna, trecú primavéra, si e tótna, frundiele cadúura de nou, mãnate de vântu, acolo unde ajungu toti, la nimicire. Asta e si icon'a vietii.

E tótna, vântul sufla, linu si tristu leganãndu firele de iérba uscate, unu aeru posomoritu melancolicu adia tristu.

În cimiteru vântul usóru pléca plesii cipresi si se jóca cu uscatele cununi de pe cruci, cá si când ar voi a le aruncã de acolo, a stêrpi de acolo cele din urma semne esterne ale iubirii pentru fiint'ã care suptu gl'ã rece isi dorme somnul eternitatii.

O cruce négra stã între altele, si pe aceea e gravatu: »Serman'a violinista, serman'a Lucia«. Acela e mormântul bieteii Lucie; cine scie déca si-a continuatu si dincolo visul frumosu, visul din urma? Mormântul nu raspunde. Numai o persóna erã care credea, cá i va

respunde mormântul, i va raspunde vocea Luciei din mormântu.

Si venia acea persóna, viniã Paulu în tóta sér'a, ingenunchiã naintea crucei, si se rogã ferbinte, apoi isi închinã capul frumosu spre mormântu si ascultã, ascultã cu atentiune încordata: »Me ierti, Lucio?« — suspina din peptu afundu, apoi ascultã iérasi. Dar mormântul nu vorbesce, si el totusi sperã cá va audi vocea timbrata a Luciei. Vântul se jócã si cu perul lui Paulu, dar lui nu-i pasã. Si el în diu'a urmatóre iérasi venia, si de erã palita cunun'a de pe cruce, iérasi aducea alt'a, si vântul se jócã cu cununile uscate din cimiterimu.

Si a trecutú tótn'a si Lucia nu a respunsu la implorãrile lui Paulu, dar nici nu s'ar fi auditu cuvântul debilu de vântul de tótna.

A venitu apoi frumós'a primavéra, si Paulu odata, cá totu-de-una, iérasi a venitu la mormântu, si a ascultatú de nou încordatu. Trupul lui erã frãntu de dureri, si ochii lui ardeau în focu misticu, ochii aceia ce odata cu superbia si întrecere priviau în lume. Si o filmela mica, în durerea-i trista isi deplãngea sotilul iubitu, fericirea perduta. Plãnge, sermana pãserica, asta ti-e sórtea! Si Paulu a ascultatú perdutu — — — apoi paserut'ã tacú, de odata crengile arborilor cari renviau la o viétia nóua, linu isi plecara vérfurile lor, mişcarea trecú dela unu arbore la arbore, si cununile de pe cruci causara o zuzurare lina, cá si când unu geni bunu, s'ar fi scoboritu neveditú si cá si când acela ar fi sîoptitú printre frundie: »Destulu! destulu, Paulu!« si în ânim'a lui resunã sîoptirea mãngaiatóre, si ânim'a-i se umplu de bucuria nespusa, i se parú cá Lucia îl mãngaiã dulce, si cu respirare isi impreunã sufletul lui cu al amanteii sale, cu a violinisteii, cu a Luciei... Si vântul linu se jócã cu cununile uscate din cimiterimu.

Iulia Câmpianu.

C e e n o u ?

Moştenitorul de tronul Rudolf s'a rentorsu din Budapesta marti la Viena. Pe timpul petrecerii sale în Budapesta a primitu felicitãri din tóte pãrtila la fidãntiãrea sa. În numele episcopatului r. c. îl salutã Simor, asemenea îl întimpinã si deputatiunile corpurilor legiuitóre, primul ministru în numele guvernului, primariul orasului, si alte corporatiuni si deputatiuni. Din Viena va merge iérasi la Brusela. Se díce, cá cunun'ã se va serbã în carnevalul viitoru.

Serata la curte în Buda. La 10 l. c. în castelul regescu din Buda s'a datu o splendida serata, care se începú la 8 óre si la care se invitara 400 de persóne. Toaletele damelor erau d'o elegantia distinsa, colorile deschise: mai ales albu, vënetu, verde si lila; dupa forma, toaletele erau decoltate si cu şlepurí lungi. Barbatiile erau toti în gala mare, magnatii si deputatii în costumu naéionalu ungurescu. Regele si regin'a intrara în sala la optu óre; regina avea robe de faille suru de colórea margelei, garnisita cu dantele sure, decoltata si cu şlepu lungu, în peru unu diademu de diamante, în grumadi unu colier duplu de diamante; regele erã în uniforma de generalu la husari; moştenitorul de tronul în uniforma de colonelu.

Diu'a onomastica a Dómnei României, precum cetimu în »Romãnul«, a fost serbata, joi dupa Pãsci, pretotindeni în mijlocul veseliei generale a poporului, care a gasitu o ocaziune de a-si manifestã din nou simfimiintele de recunoscintia si de iubire ce are cátra ilustr'a mãngaiatóre a tuturor suferintielor, cátra cea d'ântãiu dómnia de caritate în timpul resboiului.

Diet'a a începutu sã desbata marti proiectul de lege relativu la şcolele medie. În şedintiele de mai nainte s'a votatu unele legi mai mica însemnate, s'a decisu a se dá voia procurorului d'a puté urmari pe Ver-

hovay si secundantii sei din eaus'a duelului de asta ierna; cas'a magnatilor asemenea a decisu estradarea br. Majthényi.

Societatea Crucea Roșia a Ungariei, sub înaltul protectoratu al Maj. Sale regin'a. a ținutu la 10 l. c. adunare generala în Budapesta sub presiudu Maj. Sale în sal'a de gala a Academiei de sciint'e. Acesta adunare a devenitu o adeverata serbat'ore, căci la ea luara parte ministrii, înalt'a aristocrația, membrii ai corpurilor legiuito're, si cea mai aleasa societate. Maj. Sa întra în sala la 11 si $\frac{1}{2}$, însoțita de moștenitorul de tronu Rudolf, de archiducele Iosif si de archiducessa Clotilda, — ier' principele Coburg și soția acestuia, principessa Luisa, sosira mai de graba. Primirea fu cât se p'ote de entusiastica. Maj. Sa (în robe de metasa neagra, cu brodarii mici și margele negre, pe capu cu peleria Rembrandt) deschise adunarea prin câteva cuvinte și în sarcina cu conducerea agendelor pe archiducessa Clotilda. Se ceti apoi raportul comitetului, mai multe propuneri se primira unanim, se alese comitetul nou, si în fine Maj. Sa încheia adunarea.

Sciri personale. *Di V. A. Urechia* s'a întorsu la Bucuresci din Viena, unde a luat' ultimele mesuri în privința ilustrațiilor si a hârtiei, pentru că albumul Macedo-Român s' p'ota aparé cât mai curénd. — *Episcopul Fogarassy* din Transilvania a fost lovit' în septemân'a trecuta de vântu; nu este speranția s' se p'ota însănătoșia. — *Br. Haymerle* și soția sa au sositu în septemân'a trecuta la Budapesta. — *Di Atanasiu Rácș*, deputatu dietalu, s'a alesu la 10 l. c. vice-comite al comitatului Timiș'ora. — *Br. Paul Sennyey* s'a alesu prin aclamațiune deputatu dietalu într'unu cercu al orasiului Poșon. — *Printul Henricu Battenberg*, fratele principelui domnitoru al Bulgariei, a statu în septemân'a trecuta câteva zile la Bucuresci, venindu din Bulgaria, apoi a venit' la Sinaia la Domnul și D'omn'a României și de acolo s'a întorsu în Germani'a.

Hymen. *Di Teodor Ceontea*, profesorul la institutul pedagogico-teologicu român' din Arad si-a încredințatu de soția pe domniș'ora Rhea Silvia Bocșianu, fiic'a dlui parocu Moise Bocșianu din Curtieșu.

Andrei Mocioni a bolitu unu anu si jumetate. Cur'a — serie „Luminatorul“ — a fost îngrigita din partea celor mai renumiti medici, dar nu putu delaturá b'ofa. În sâmbet'a florilor, când pacientul erá pregatitu s' plece din Timiș'ora la Foen, morbul erupse deja n'optea pronunțându-se de odata de pericolu neevitabilu al vietii; din acelu momentu în organismul pacientul se încep' lupt'a de m'orte. Simptómele pâna 'n vinerea pascelor aretau speranția, dar luni pacientului numai pentru câteva momente își veni în fire curata, pe cari le folosi spre a polți: „preotu, preotu!“ După sevêrșirea sântei cuminecaturi prin protopopul Dreghețu pacientul ierasi cadîu în adormire adâncă, care durá nentruptu pâna la ultim'a batere a pulsului, care urmá mercuri în 5 maiu la 9 ore deminț'ia; adâncu înfristat'a soția, acum pré dniós'a veduva a repausatului, în ultimul restimpu de d'one ore ingemunchia la patul moribundului. În aceeași s'ér'a la 10 ore cadavrul fu transportatu la Foen.

Principesse spaniole în Viena. Cele trei surori ale regelui spaniolu, principessa Maria Isabella, Maria de la Paz si Maria Eulalia, de curénd vor întreprinde o calatoria prin Barcelona și Marseille la Roma, și de acolo la Viena. Din Viena vor merge la Berlin și Paris, și la începutul lui iulie se vor întorče ierasi la Madrid.

Mersul trenurilor. La cele publicate în nrul trecut' despre nou'a marsu-ruta a trenurilor ce trecu prin Oradea-mare, avemu s' adaugemu, că trenul ce pleca dupa miéd'iadi din Orade la Clușiu, va plecă d'aice la 5 ore si 10 minute, si nu la 6 si 10 minute. Din Clușiu trenurile vor porni astfel cătra Orade: trenul acceleratu

sér'a la 10 ore si 21 minute, trenul de posta deminț'ia la 6 si 24 minute, trenul mestecatu deminț'ia la 7 si 4 minute, acesta va sosi la Orade sér'a la 7 ore si 2 minute.

Microfon pentru urechi. Sciint'ia în fine a parvenitu s' perfectioneze astfel instrumentul, de care se s'ervescu cei greu auditori, încât face posibilu audtul chiar și surdilor din nascere. Inginerul Valery a inventatu acestu instrumentu, numitu microfon pentru urechia și costa la Viena 25 florini.

Téma de f'omete în Români'a. Cetimu în „Bin. Publ.“: Secet'a de care suferimu dela începutul caldurii, ne disperase. Amu avutu o ierna fără plapona — așé dice țeranul când nu e zăpada — grâul n'a pututu încoltí. Porumbul a fost săditu în prafu și fără speranția de nascere și de mâna: Cu venirea Pascelor, puțina ploia a cațutu, dar puțina numai... saraci'a esista; acum e temere de f'omete, vom ajunge a cumperá pânea cu doi franci.

Sciri scurte. *Unu papucaru din Oradea-mare* a pregatitu miresei moștenitorului de tronu, principessei Stefania, unu papucu de gala, care a fost espusu câteva zile la unu libraru, si se va espedá zilele aceste. — *Baile de langa Oradea-mare* se vor deschide zilele aceste, si anume baile episcopesci la 15 l. c., ier' cele dela Tinca la 16 l. c. — *La Posion* a fost în 7 l. c. unu viforu cumplitu, cu care ocașiune a cadîtu grindina de câte 20 decagrame. — *Senatul imperialu* s'a prorogatu, se dice, că ministeriul lui Taaffe își va dá demisiunea. — *O serata aristocratica* f'orte splendida a avutu locu la 8 l. c. în salónele contelui Fr. Zichy în Budapesta, unde luá parte si moștenitorul de tronu Rudolf, dela 11 ore pâna la 5 deminț'ia.

Necrológe. *Famil'ia Mocioniana* a anunțiatu astfel m'ortea lui Andreiu Mocioni: Laura Moesonyi de Foen, nasc. Csernovics de Macsa, — Antoniu Moesonyi de Foen împreuna cu cons'orte sa Iosefina nasc. barones'a Brudern și cu fii Zeno și si soția acestuia Maria nasc. bar. Fischer și Victoru de Moesonyi, — Georgiu Moesonyi de Foen și cu cons'ortea sa Elena nasc. de Somogyi, și fiicele Livia, casatorita contessa de Bethlen și Georgina de Moesonyi, — Mihail de Moesonyi și cu fii sei Alexandru si Eugeniu de Moesonyi, cu inima plina de întristare aducu la cunoscința decederea próinbitului și neuitabilului lor — cons'orte, resp. frate, cumnatu și unchiu Andreiu Moesonyi de Foen odin'ora c. r. supremu commissariu districtualu în Banatul Timiș'ului, membru al fostului consiliu imperialu întaritu, membru ord. al Academiei române din Bucuresci, de reperițe ori deputatu dietalu si congresualu etc., carele dupa unu morbu îndelungatu, împarteșitu de binecuvântarea bisericeii, astadi mercuri în 23 aprilu, (5 maiu a. c.) la 9 ore ante mer. în al 68-lea anu al vietii și al 21-lea al fericitei sale casatorii, adormi linu în Domnul. Remașit'ele panentesci ale scumpului decedatu se vor depune spre eternu repausu în mormântul familiaru din Foen în comitatul Torontalului, vineri în 25 aprilu (7 maiu a. c.) la ór'a 10 ant. mer. dupa ritul gr. orientalu. Timiș'ora, 5 maiu 1880. Fia-i țerin'a us'óra! — *Solomon Luminosu*, diaconu ceremonialu si profesorul substitutu de music'a vocala la institutul pedagogico-teologicu din Arad, a încetat' din viet'ia la 6 l. c. în etate de 27 ani. — *Paul Popu Luca*, preotu în Cilu, comitatul Arad, a repausatu la 27 aprilu, în etate de 43 ani.

Cronic'a lumet'.

Tiner'a regina a Spaniei, precum deja scriseramu, are s' se aștepte în curéndu la unu îmbucuraturu actu familiaru. Acesta, anunțându-se oficialu, a produsu mare entusiasm' la Madrid, si în diu'a urmátore s'a arangiatu o adeverata serbat'ore naționale: S'a ținutu unu

serviciu divin, la care a asistat tota populațiunea, și orasiul a fost decorat splendidu. Cortegul curții spre biserica și înapoi, a fost imposant, căci și înaltă aristocrația luă parte.

Noua politica englesă. Lordul Granville, secretarul de stat la afacerile străine, a declarat, la primirea oficială a înalților funcționari ai ministerului său, că noul cabinet adoptă menținerea tratatului din Berlin, deși nu-i revendică paternitatea. Cabinetul nu va aderă la nici o alianță cu puterile continentului; el va continua de a întreține cu Franța relațiunile cordiale care exista deja și va sprigini cererea Greciei. Lordul Granville, ție sfârșindu, că el crede că înțelegerea actuală a agenților franceși și engleși, delegați în Egipt, va aplană toate dificultățile în care se afla încă guvernul egiptean.

Principele de Wales pânăcumă a primitu o civistă de 40,000 pundi, dar sum'a acestă nu-i ajunge și astfel densus de multe ori se afla în perplexitate financiară. Acumă Gladstone, considerându, că principele de Wales s'a purtat foarte afabilu față de liberali, vré să propună în parlamentu, că civilistă a principelui să se urce la sum'a de 100,000 pundi. După marea învingere, principele a facutu însusi visita lui Gladstone.

Cât costa guvernul englesu. Primul lordu al Tesaurăriei, ministrul de finanțe, ministrii de interne, de externe, al Indiilor și al războiului, primescu fie-care câte 125,000 lei noi. Lordul cancelar, 250,000 lei. Attorney generalu 175,000 lei; solicitorul generalu, 150,000 lei; lordul cancelar pentru Irlanda, 200,000 lei. Lordul locotenent al Irlandei, 500,000 lei; secretarul său generalu, 110,625 lei. Primul lordu al Amiralității, 112,500 lei; lordul președinte al consiliului privatu și lordul sigiliului privatu, 50,000 lei. Supt-secretarii de stat, 38,500 lei. Celelalte lefuri variază dela 75,000 lei până la 2,500 lei. Președintele camerei deputatilor primesce 125,000 lei, și președintele comitetului, 62,000 lei. Peste totu : 4,409.350 lei.

În „la Revue crit. d'hist. et de litt.“, din 8 aprilie citim, că dl Adalbert Jetteles va publică în curându o colecțiune de cântări populare ale Stiriei și Carnioliei. Multe dintr'ensele sunt inedite. Spunemu această celor cari se ocupa cu literatură populară, de ore ce credemu că trebuie să fie numeroase asemănări de facutu între cântecile și obiceiurile poporului român și acele ale Carnioliei. Ne aducemu aminte că asta toamna Aug. Picq și Philib. Bréban, în legendă lor asupra curții de Argesiu, publicată în „la Rev. de France“, diceau că exista între „Bréul“ românesc și asă numitul „Polster-tanz“ al Carnioliei o asemănare minunată. Și-apoi Friu-lul e asă de aproape de provinciile din cari dl Jetteles au adunat cântecile colecțiunii sale, și se știe că Friu-lul e unu isvoru nesecat de obiceiuri, locuțiuni, etc. românești.

Modă de Paris. Într'unu balu, ținutu la dl Grévy, soțiile ambasadurilor din China și Japan au facutu furori cu costumele lor naționale. Toate damele au admirat mai alesu toaletă chineză. În curându avemu să vedemu și la noi toaleta à la chinoise.

Dela curtea Belgiei. Libertatea cultelor nu pôte fi nicăiri mai mare, de cât în Belgia; dovă despre această pôte servi următorul faptu : Copiii regelui se cresc în religiunea catolică, și se botză la Laeken de cătra însusi arhiepiscopul dela Mecheln. După usul vechiu, actul se seversă în prezență primarului comunei, care semnă că martoru biletul de botezu, înscriindu-l în registru. Dar, din întâmplare, primarul din Laeken este evreu, și astfel biletul de botezu al prințului moștenitoru al Belgiei este semnatu de unu rege, de unu arhiepiscopu și de unu primaru. Celu d'ântăiu este luteranu, celu d'al doile catolicu, iar celu d'al treile jidanu!

În Italia se începura luptele electorale, căci opozițiunea dându unu votu de blamă guvernului, acesta a disolvat camera; cauză ce a produsu acestu conflictu, este imposibilitățile macinatului, pe care opozițiunea ar vré să-l desființeze; guvernul a declarat în decretul său pentru convocarea colegiilor electorale, că este în acordu asupra necesității d'a se desființă acestu impozit.

Femeile ruse joca unu rol importantu în diplomația lor. Aceste, firesce, aparțin înaltei aristocrații. Unu diuaru din Berlin publică o listă a lor. Conform acesteia, în capitală Germaniei trei principesse ruse funcționează ca agente politice, la Constantinopolu o principessa, la Viena o contessa, la Roma o contessa și o principessa, și asă la toate curțile, ma încă și în America. O astfel de damă, care face mai ales serviciu de spionaj, capeta pe anu câte 80,000 fl.

Testamentul unui escentricu. Anul trecut muru la Berlin unu escentricu, acărui avere eră destul de însemnată. El luase în privință înmormântării sale dispozițiuni atât de bizare și estravagante, în cât autoritățile s'au vedutu silite a interdice executarea a diferite clause a testamentului; astfel amicii săi fure autorizați a rostogoli unu după altul, în urmă carului funebru, unu butoiu cu bere, pe care trebuiau apoi să-l golăca pe mormântul său. Eră unu codicilul ce nu trebuia să fie deschis de cât la unu anu după mörte, ceea ce s'a facutu acum. Acestu codicilul creia unu fondu de 10 mii mărci, acărui interese vor fi întrebuințate a plăti în fiecare săptămă unu sfertu de tona de bere de Bavaria vechilor obiceiuri a unei berării unde defunctul își petrecea adese serile.

Unu duelu înfricosiatu și fără precedentu s'a întâmplatu, se pare, la Valpareso : Unu musiciantu fuse viu superatu de unu profesor de muzică, pentru care-l provocă să se bata la pianu. Luptă a duratu 48 ore fără a mănca, fără a be și fără a se odihni nici unu momentu și într'acestu timpu ambii artiști au cântatu pe instrumentele lor fără armistițiu și fără iertare. Una din condițiunile duelului eră că se nu cânte nici o bucată de dantiu d'ori ce fel ar fi. Unul din luptatori a facutu de 150 ori „Miserere“ din „Trovatore“ și în momentul când îl reîncepea pentru a 151 oară, a caditu pe pianu... murise. Cât despre adversarul său, transportatu într'o stare de desperatu la spitalu, viță-i e în pericolu. Cei patru martori ai acestui faptu, pe atât de estrordinaru dau semne de alienațiune mintală. Pianele sunt într'o stare de mila din cauză duratei acestor exerciții ce le-au suportatu.

Albanesii și muntenegrinii se vor ciocni acusi. Turcii au deșertat teritoriul albanu cedatu la Berlin Muntenegrului, înse albanesii nu vré să se supuna odată cu capul, ei pe când turcii eșira d'acolo, ei se harnara și disera muntenegrinilor : „Veniti și luați, deca puteți!“ Înse muntenegrinii pânăcumă n'au încercatu; dar ambele părți se gatescu de războiu.

Sciri străine. Guvernul englesu a numitu pe generalul Stewart generalu-șefu al trupelor englese în Afganistan. — *Gorciacoff* se afla din ce în ce mai bine. cu toate aceste înse e încă foarte slabu și suferă de insomnia. — Guvernul bulgaru pregătesce o adresă către țaru prin care voiesce să-l rōge a luă înapoi slota daruită Bulgariei, de ore-ce rēu-a stare financiară a Bulgariei nu permite a acoperi cheltuielile pentru întreținerea corabiilor. — *Isgonirea iesuitilor din Franța* a deșteptatu frica în mai multe state, că densus dōra se vor aședă acolo, deci s'au luat mesuri pentru oprirea lor. — *Principele Bismarck* a declarat, că e obositu, căci parlamentul germănu i face multa opozițiune.

Proprietaru, redactoru răspundătoru și editoru :
IOSIF VULCANU.